

HYLLIES HÖRNA

NR 1, 2017

www.hyllieik.se

FOTO: FREDRIK NORRLID

Avspark för Hyllies hörna

Hyllies hörna är ett initiativ från klubbstyrelsen för att ge en bättre insikt i vår gemensamma verksamhet. Fräscha nyheter kommer som vanligt att publiceras på vår hemsida hyllieik.se, medan detta utskick är tänkt att innehålla:

- reflektioner från klubbledning och styrelse
- en artikel om något av alla våra lag
- en artikel om ett intressant och aktuellt ämne

Vår ambition är att nyhetsbrevet ska komma ut varannan månad. Är du intresserad av att vara med? Hör av dig till oss i redaktionen:

Stina Berggren: smberggren@gmail.com

Andreas Lovén: andyloven75@hotmail.com

Trevlig läsning!

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

FOTO: BRORSONATELJÉ

Vi har mycket bra att bygga på i vår klubb, men vi har också en del att jobba med.

Strax före sommaren bad vi er fylla i en enkät med frågor om vad ni tyckte om Hyllies verksamhet och det lag ni är engagerade i. Med drygt 100 svar från 700 medlemmar så får man ta undersökningen med en nypa salt, men en indikation ger den nog ändå.

Och vi fick också en hel del bra återkoppling i fri-svaren. Så vad kom undersökningen fram till?

Generellt visar bilden på att ni medlemmar tycker att vi borde ha mer föräldraengagemang och att vi

behöver fler ledare. Man trivs också hyfsat bra i det lag man är engagerad i.

Roligast är att de flesta gärna rekommenderar Hyllie till sina vänner (8,3 av 10 rekommenderar klubben till sina vänner).

Men svaren spretar beroende på vilket lag man är engagerad i och som klubb jobbar vi bland annat med att höja lägstanivån. Och vi tar förstås gärna emot hjälp från dig!

Stina Berggren, ordförande

Stämningen får högst betyg

Från enkäten om Hyllie IK:s verksamhet som skickades ut till medlemmarna.

Påståendet löd "I det lag jag är engagerad i ..." (Betyg 1-10)

MÅNADENS LAG: HYLLIE IK F09/10

Grön-svart passion för målen som är sköna

VI ÄR SVARTA, VI ÄR GRÖNA, VI GÖR MÅLEN SOM ÄR SKÖNA! HYLLIE! HYLLIE! HYLLIE!

Tjejerna ropar sången med stor lidelse och skräckinjagande ansikten (tänk Nya Zeelands rugbylandslags hakadans).

Tränaren Niklas Cindric brukar vanemässigt rygga tillbaka och hålla för öronen – med ett leende – när tjejerna i F09/10 avslutar träningen med sin sång.

Från den runda kamrateringen på bollfältet rullar ljudvågen inte bara ner till konstgräsplanerna, utan förbi brandstationen och troligen ner till de boende vid kalkbrottet.

Känns det som.

I dag, den 15 oktober, är det en slags säsongsexamen med träningsturnering i Höllviken. Här

har man spelat matcher varannan söndag under hela året.

Ibland har det gått sisådär, ibland har man sopat rent med tre vinster av tre möjliga.

Den här söndagen tillhör kategorien sisådär. Man förlorar första matchen efter att ha hämtat upp 0-2 till 2-2, tagit ledning med 3-2, missat en kavalkad av chanser för att avsluta med två snöpliga baklängesmål.

Under en minut firar motståndarna medan tjejerna i Hyllie vandrar omkring med anleten som uttrycker: vad-hände-där?

Sedan är det dags att tacka motståndarna med grönsvart passion. ”Vi gör målen som är sköna!”

Efter matchen är Maya Cindric, dotter till tränaren Niklas, besviken.

Varför förlorade ni?

– Därför att pappa inte bytte in mig.

Hur ska du bli bättre på att göra mål på dina chanser?

– Alma [Roce] borde följa med mig upp i anfallet.

Vad är det bästa med Hyllie F09/10?

– Att tjejerna är snälla mot varandra och att de spelar bra. Och passningsspelet.

Har ni tränat mycket på det under hösten, passningsspelet?

– Mellan. Ändå ganska mycket. *En söndag vann ni alla matcher, vet jag, trots att ni var utan avbytare. Vad gjorde ni rätt då?*

Otilia Örwall Lovén, Maja Cindric, Alma Roce, Ester Norrlid, Ebba Vardeblom, Edith Bredmar och Nellie Nickling Zuta har fått sina medaljer efter höstens alla matcher i Höllviken.

”*Det roligaste med att spela fotboll är att vinna matcher.*”

– Vi passade bra och stöttade varandra.

Alma Roce är något av lagets pansarvagn. Orädd och fysisk plöjer hon djupa fåror i motståndarnas defensiv. Eller, ja, stora fåror överallt. Men i dag får hon alltså lite kritik av lagkamraten Maya Cindric för att inte följa med i anfallen och ... ja, kanske slå in returer?

Men det är tveklöst så att Almas ambition är att vara med i alla anfall.

– Jag vill göra mål och vinna alla matcher.

Vilken är din favoritposition?

– Anfall. Och målvakt. Fast pappa vill helst inte att jag är målvakt. Han tycker att jag ska röra på mig och inte stå still i ett mål.

Pappa har tydligen inte förståelse för den mest värdefulla positionen i laget (författaren av den här texten är målvaktstränare för P05, P06 och P07).

Avslutningen den här söndagen är organisatoriskt mindre lyckad. Världklubben har flyttat på tjejernas tider från förmiddag till eftermiddag. Pojkarna får spela medan tjejerna och deras ledare vädrar frustration.

Med en enkel gräsplan försöker man lappa ihop ett eget schema. Något lag åker hem.

Till slut blir det ytterligare en match, med den modesta speltiden tio minuter. Där dominerar Hyllie stort och vinner med 4-0.

Man avslutar med en spontan straffsparkstävling. Den vinner

Nellie Nickling Zuta sedan hon säkert placerat in alla sina straffar.

Besvikelsen över att avslutningen inte blev som förväntat är begränsad. Ester Norrlid är ganska tillfreds när hon står i kön till prisutdelningen. Kanske för att man fick avsluta med en seger.

– Det roligaste med att spela fotboll är att vinna matcher.

När medaljerna ligger runt halsarna är det dags för fotografering. När spelarna i de andra lagen ler och eventuellt gör segertecken, väljer tjejerna i Hyllie IK F09/10 att stämma upp till sång. Det är liksom sådana de är. Smågalna. På ett positivt sätt. ”Vi är svarta, vi är gröna!”

Text: Andreas Lovén
Foto: Fredrik Norrlid

Att hantera en ledarkris

Ledarkris är inget ovanligt begrepp inom föreningsvärlden, inte heller i Hyllie IK. Men det finns lösningar. Kvinnor är en underutnyttjad resurs, man kan ta mindre betungande roller bredvid huvudtränaren och det går att dela sysslorna mellan föräldrar via schemaläggning.

Hyllie IK:s P06 har radat upp på led och fyrar av skott efter skott mot tränaren Johan Eneberg, som ställt sig mellan stolparna. Skratt och jubel avlöser varandra när en boll hamnar i maskorna.

Höstsäsongens sista ordinarie träning är också Johan Enebergs sista träning med gänget. Han har varit något så exklusivt som en extern tränare, utan familjeband till någon av lagets spelare. Nu går snart flyttlasset med familjen till en annan del av staden. Det blir omöjligt att kombinera med tränaransvaret i Hyllie och på sikt vill han träna ett elvamannalag.

Det som har varit lyckan för P06 är på sätt och vis även dess olycka. Föräldrarna har förlitat sig på Johan Eneberg och till slut stod

han ofta ensam på träningen. En ohållbar situation med över 20 spelare som inte bara ska drillas i att sparka boll, utan även måste bli sedda och ibland känna falkögonen i nacken.

Den ohållbara situationen löstes genom Doodle. Schemaläggning via nätet, där föräldrar kunde boka upp tider där de kunde medverka på träningen.

– Det har fungerat ganska bra. Det var 10-12 som anmälde sig och sedan dess har det för det mesta varit tre ledare per träning, säger Joakim Predal, som hjälper till just den här träningen.

Han har själv varit tränare för ett annat lag men ville inte ha samma ansvar igen. Att hoppa in då och då har passat honom bra.

Johan Eneberg själv tror att

“Det handlar mycket om att hjälpa till med det praktiska. Flytta mål, ställa ut koner, dela ut västar. Och att hjälpa till så att killarna har rätt fokus. Det är den största vinsten med att vara fler.”

Johan Eneberg

Doodle är en bra sätt att inte avskräcka från engagemang.

– Föräldrarna är medvetna om att de inte måste vara här varje tisdag och torsdag. En träning var tredje vecka är mer överkomligt för många.

Finns det något som går förlorat när det är så stor omsättning på ledarna?

– Nej, jag tror inte det, eftersom jag är huvudansvarig och planerar träningarna. Det handlar mycket om att hjälpa till med det praktiska. Flytta mål, ställa ut koner, dela ut västar. Och att hjälpa till så att

Till slut minns man bara det som var roligt och man blir något av en förebild för barnen.

killarna har rätt fokus. Det är den största vinsten med att vara fler.

Att de har ögonen på sig?

– Ja, så är det.

Krisen i P06 är inte över, i synnerhet inte som Johan Eneberg lämnat. Men en handfull föräldrar har klivit fram och vill ta ett större ansvar.

Johan Winberg är en annan förälder som anpassat sitt engagemang över tid och som kan tjäna som exempel på att även mindre funktioner spelar en stor roll för helheten.

Han gick in som tränare för P03 och tog ett stort ansvar under flera

år. När laget gick över till elvamanfotboll säger klubbens policy att en extern tränare ska ha huvudansvar (i den mån det är möjligt). Då avvecklade han successivt sitt ansvar.

Nu agerar han istället back up för den yngre sonens lag, P07. Han har skött det praktiska och administrativa med kallelser och registrerat träningsnärvaro. Han hoppar in som ledare på matcher när han behövs.

– Jag har ett intresse för barnen och det är roligt, det går inte att komma ifrån, men jag orkar inte engagera mig i samma ut-

sträckning som förr. Jag gör däremot gärna gästspel.

Han säger att han dessutom ”stulit” arbetstid från arbetsgivaren under flera år och vill betala tillbaka.

Ledarkrisen gjorde sig påmind redan under tiden med P03. Ett tag var det bara Johan Winberg och en yngre tjej (”Hon var 17 år och jag typ 100”). Men man lyckades upp-
båda föräldraengagemang och till slut var de fem tränare. Han tror att många sår tvivel hos sig själva, att de inte klarar av uppgiften.

– Jag spelade själv bara tills jag var 14-15 år, men vi erbjöds utbildningar av klubben. Jag gick

Jenny Linde.

Carola Kjellgren.

FOTO: PRIVAT

Första gången kände jag: shit hur ska detta gå? Men glädjen när man vinner – man känner sig delaktig.

kurser på två, tre nivåer. Jag gjorde det för barnens skull och den sociala gemenskapen ger otroligt mycket.

Anekdoterna från tränartiden är många. Johan Winberg knorrar lite över sådant som fungerade mindre bra men i slutändan var det väl investerad tid, konstaterar han.

– Till slut minns man bara det som var roligt och man blir något av en förebild för barnen.

Om man inte har någon fotbollsbakgrund och inte heller vill ta en sportslig ledarroll – finns det då ändå en plats i laget? En ledande fråga naturligtvis. Och ja, det finns det. Jenny Linde är kanske föreningens främsta exempel på det.

Hon har ansvarat för bokningar, logistik, uppdaterat kalendrar, beställt kläder, skött insamlingar och lagkassa, kallat till föräldramöten och hanterat föräldrakontakter.

Ledarresan började i äldsta sonens lag för elva år sedan och har sedan fortsatt med de andra barnens lag (liksom styrelseuppdrag).

Värför kände du dig manad?

– Kanske för att jag inte kan fotboll men ville göra något. Jag är lärare, har ganska fri arbetstid och är van att organisera saker. En annan stark drivkraft är att tränarna ska orka vara just tränare.

Det är få kvinnliga ledare i klubben. Fanns det en tröskel att ta sig över, kände du?

– Ja, lite. Det är många ”gubbar” inblandade. Många vill prata fotboll. Jag har aldrig sett den där matchen det pratas om. Det tog ett tag för folk att lära sig att jag inte gillar fotboll, ha ha.

Har du fått uppskattning för dina insatser?

– Ja, jättemycket från barn och föräldrar. Min känsla är att klubben ibland glömmer bort omfattningen av det arbete man gör ideellt men jag har absolut fått den hjälp och bistånd jag bett om. Men även uppskattning.

Vännen och ledarkollegan Carola Kjellgren halkade in i ledarskapsrollen 2011. Hon hade nyss flyttat hem från Tyskland och sonen började i Hyllie IK:s P02.

TIPS PÅ VAD MAN KAN AVLASTA TRÄNARNA MED

- Lagkommunikation
- Webb & sociala medier
- Kalendern
- Fotografering
- Matchreferat
- Cafékoordinering
- Samkörning
- Packlistor
- Mellisansvar
- Utrustning
- Matchställ
- Tvätt
- Sambeställning från Stadium
- Cuper och läger
- Läger
- Dispenser
- Alternativ träning (fys, yoga?)
- Sociala event som kickoff
- Vår/höstavslutning
- FCR/MFF-matcher
- Familjeträff
- Lagkasseansvar
- Försäljningsansvar
- Jaga sponsorer

Det var för många spelare och alla fick inte spela. Då fick jag frågan om att hjälpa till.

– Det var för många spelare och alla fick inte spela. Så då fick jag frågan om att hjälpa till. Jag har utövat andra idrotter men kunde inget om fotboll.

Andra tränare tog huvudansvaret och Carola Kjellgren assisterade genom att till exempel hålla i en övningsstation.

– Så länge de är små behöver barnen mest någon som håller reda på dem. Det är först med elvamanna som det blir mer allvar och mindre lek.

Hur togs du emot av barnen?

– Killarna hade jätteroligt åt mig

ibland men det bjuder jag på. Jag låtsades inte att jag kunde något. Men man lär sig efterhand, genom att lyssna på andra tränare.

Hur var det att börja coacha under matcher?

– Första gången kände jag: shit, hur ska detta gå? Men glädjen när man vinner – man känner sig delaktig. Utan mig hade de överhuvudtaget inte spelat.

Hur ska fotbollsklubbarna locka till sig eller förmå fler kvinnor att bli ledare, tycker ni?

– Genom att aktivt fråga dem,

redan i fotbollsskolan. Prata med föräldrarna som är på träningen. Förklara dessutom att vi förväntar oss att de bidrar, mammor och pappor, på ett eller annat sätt, säger Jenny Linde.

– Det finns inget bättre än att prioritera sina barn. Det är en lyx att gå hit på träningarna. Om föräldrarna ändå är här, så kan de lika gärna engagera sig, säger Carola Källman.

**Text och foto:
Andreas Lovén**

Fler och fler pusselbitar börjar falla på plats och snart har Hyllie IK skapat en bra plattform för fortsatt tillväxt.

Vi är nu i slutet av november, förberedelser inför och arbetet med 2018 har redan kommit en bra bit på vägen. När vi tittar tillbaka på säsongen 2017 har det på många sätt varit ett konsolideringsår efter flera år av stark tillväxt av nya spelare och medlemmar.

På ungdomssidan har vi för första gången på mycket länge i princip haft lag i alla åldersklasser från femmanna upp till representationslag på både flick- och pojkssidorna.

På seniorsidan har vi dels haft något av en generationsväxling och dels har vi spelat på en högre sportslig nivå än tidigare, med nedflyttning som följd på herrsidan och en stabil mittenposition som resultat på damsidan.

Ur ett föreningsutvecklingsperspektiv har 2017 varit

första året då vi arbetat med Gröna Tråden. De flesta känner till vårt verksamhetsdokument och en del känner till innehållet, men här finns det naturligtvis mer att göra och ett arbete som fortsätter 2018.

Avslutningsvis ska jag naturligtvis inte glömma att ta upp projektet med renoveringen av klubbstugan som startade i början av november och det ska bli spännande att följa arbetet och att få se slutresultatet under nästa år.

Fler och fler pusselbitar börjar falla på plats och snart har Hyllie IK skapat en bra plattform för fortsatt tillväxt och klubben är då förhoppningsvis bättre rustad för att möta den inflyttning som kommer att ske i vårt upptagningsområde under de närmast kommande åren.

**Fotbollshälsningar
Olof Persson, klubbchef**

HYLLIES VÄNNER

Tack till våra sponsorer

Huvudsponsorer

Guldsponsorer

Silversponsorer

Bronssponsorer

